Bijdrage Pascale Plusquin Vrede voor Dieren – Gemeenteraad Peel en Maas

Onderwerp: uitbreiding varkenshouderij [redacted] in Egchel

Voorzitter, raadsleden,

Op 4 oktober — Werelddierendag — stonden 6.000 mensen op de Dam in Amsterdam om te demonstreren tegen de bio-industrie. Op diezelfde dag stierven in Limburg ruim 400 varkens in een stal, verstikt door giftige gassen.
Dat is de realiteit van dit systeem: dieren die lijden en sterven voor een industrie die allang haar morele en maatschappelijke houdbaarheidsdatum voorbij is.
En nu ligt hier in Peel en Maas het plan om daar nog 20.000 varkens aan toe te voegen.
Twintigduizend dieren, opgesloten in zes nieuwe stallen.
Dat betekent jaarlijks veertigduizend slachtoffers extra — want varkens worden al na zes maanden geslacht.
Hun moeders worden twee tot drie keer per jaar een maand lang opgesloten in kooien waarin ze zich niet eens kunnen omdraaien.
Zodra die biggen drie weken oud zijn, worden ze bij hun moeder weggehaald. Dit herhaalt zich keer op keer, totdat het moedervarken uitgeput wordt afgevoerd naar het slachthuis.
Iedereen die ooit in zo'n stal is geweest, weet wat dat betekent:
donkere, benauwde ruimtes vol ammoniaklucht, ventilatoren die dag en nacht draaien om de dieren in leven te houden totdat ze zwaar genoeg zijn voor de slacht. Eén storing, en duizenden dieren stikken binnen enkele uren.

[redacted] zelf rekent op ruim 6.500 dode dieren per jaar nog vóór het slachthuis. Lijden is hier letterlijk ingecalculeerd als bedrijfsrisico. (Pagina 12 Ontwerpbesluit 1ste fasebeschikking (wijzigen dierbezetting), De Horsten 20, 5987AS Egchel).
Het zijn geen incidenten, het is een vast patroon van een ziek systeem waarin winst belangrijker is dan leven.

Voorzitter, dit gaat niet over "verplaatsing" of "ruimte voor woningbouw".
Dit is schaalvergroting, een uitbreiding van een megabedrijf dat al niet meer past bij deze tijd.
Binnen een straal van 1.700 meter rond Egchel leven nu al meer dan 100.000 varkens.
Een dorp met 1.500 inwoners dat verandert in een agro-industriële varkensstad – Big Pig City.
De inwoners van Egchel betalen de prijs:
meer stank, meer fijnstof, meer vrachtverkeer, meer stikstof, en watervervuiling die onze 2 / 3 natuurgebieden onder druk zet.
De leefbaarheid van dit dorp wordt structureel opgeofferd voor een systeem dat landelijk juist moet krimpen.
Want laten we eerlijk zijn:
De maatschappelijke en politieke consensus is helder — de veestapel moet kleiner, niet groter.
Voor het klimaat, voor schoon water en lucht, voor onze gezondheid én vooral voor de dieren zelf.
De intensieve veehouderij is de grootste veroorzaker van ontbossing, biodiversiteitsverlies, stikstofuitstoot en zoönoserisico's zoals varkens- en vogelgriep.
Het is ook een systeem dat wereldwijd driekwart van alle landbouwgrond opslokt, terwijl het slechts 18% van de menselijke calorieën oplevert.
In Nederland gebruiken we vruchtbare grond vooral voor veevoer, niet voor voedsel voor mensen.

We importeren broodtarwe, maar exporteren mest en ellende.

Geachte Raadsleden, u kunt vandaag een ander signaal afgeven.
Voer een moratorium in op uitbreidingen van veehouderijen.
Bevries alle latente ruimte, gebruik geen schijnconstructies met stalnummers of verplaatsingen, en begin met het actief afbouwen van vergunningen waar dat nodig is.
Dat is eerlijk beleid — voor dieren, voor natuur, en voor inwoners.
Want dieren zijn geen productiemiddelen.
Het zijn voelende wezens, met nieuwsgierigheid, angst en pijn.
We kunnen niet langer wegkijken van een systeem dat hun levens reduceert tot kilogrammen vlees.
De inwoners van Egchel hebben recht op frisse lucht, op rust en een gezond leefmilieu.
En zij hebben recht op een gemeentebestuur dat niet buigt voor de belangen van 1 enkele ondernemer, maar kiest voor visie en compassie.
De vraag is simpel maar fundamenteel:
Kiest deze raad voor nog meer dierenleed en vervuiling, of voor een leefbare toekomst voor mens én dier?

Voorzitter, laat Egchel geen nog groter Big Pig City worden.
Kies voor een Peel en Maas waar dierenwelzijn, gezondheid en leefbaarheid eindelijk voorop staan.
Zoals Tolstoj zei:
“As long as there are slaughterhouses, there will be war.”